

Arrest

nr. 199 750 van 14 februari 2018
in de zaak RvV X

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 24 januari 2018 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 19 januari 2018 tot bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 januari 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2018 om 14 uur.

Gelet op het arrest nr. 198 713 van 25 januari 2018 waarbij de debatten worden heropend.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. CHIHAOUI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, wordt op 21 november 2017 aangetroffen in illegaal verblijf. Er wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

Op 19 januari 2018 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf.

Op 19 januari 2018 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied van het Rijk te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer die verklaart te heten(1):

naam: A.

voornaam: M.

geboortedatum: (...)2000

nationaliteit: Soedan

In voorkomend geval, ALIAS: M.A.A. (...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

In toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15.12.1980, is het noodzakelijk om betrokkene zonder verwijl naar de grens,

van de lidstaat die verantwoordelijk is, te doen terugleiden.

Uit onderzoek blijkt dat betrokkene geregistreerd werd in de EURODAC-databank Nederlanden.

Betrokkene zal, behoudens nieuwe beslissing, in geen geval teruggeleid worden naar zijn land van herkomst.

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn/haar onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

In toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient betrokkene vastgehouden te worden, aangezien zijn terugleiding naar voormelde grens, niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

In toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15.12.1980, dient betrokkene vastgehouden te worden, aangezien zijn terugleiding naar voormelde grens, niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens

zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Aangezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking te houden van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde te onderzoeken welke lidstaat verantwoordelijk is."

Uit een vergelijking van de vingerafdrukken (Eurodac) blijkt dat verzoeker op 17 september 2017 een asielaanvraag heeft ingediend in Nederland.

Op 22 januari 2018 wordt verzoeker gehoord.

Op 24 januari 2018 dient verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in van de bijlage 13septies van 19 januari 2018.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 198 714 van 25 januari 2018 worden de debatten heropend.

Op 26 januari 2018 verzoeken de Belgische autoriteiten Nederland om de terugname van verzoeker op grond van artikel 18, eerste lid, b) van de Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening).

Op 1 februari 2018 stemmen de Nederlandse autoriteiten in met de overname van verzoeker.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid".

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een situatie waarbij zij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet of ter beschikking is gesteld van de regering. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Er zijn geen elementen die dit wettelijk vermoeden onderuit halen. Het uiterst dringende karakter van de vordering wordt ook niet betwist door de verwerende partij. Het staat dan ook vast. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Over de ontvankelijkheid

2.3.1. Volledigheidshalve wordt vermeld dat in wat als een enig middel kan beschouwd worden, verzoeker de schending aanvoert van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt in essentie dat niet betwist wordt dat hij de Soedanese nationaliteit heeft. Hij hekelt het feit dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt getroffen zonder dat de verwerende partij reeds een terugnameverzoek heeft gericht ten aanzien van de Nederlandse autoriteiten en zonder dat de verwerende partij weet naar welk land ze verzoeker zal verwijderen. De bestreden beslissing laat aan de verwerende partij toe om over te gaan tot de verwijdering van verzoeker, en dus om hem uit te zetten naar zijn land van herkomst, Soedan. De omstandigheid dat in de bestreden beslissing, in het gedeelte over de vasthouding, wordt vermeld dat deze maatregel noodzakelijk is om het onderzoek te voeren naar de verantwoordelijke lidstaat, doet hieraan geen afbreuk. Er is nog geen duidelijkheid over het feit of de Nederlandse autoriteiten de overname van verzoeker zullen aanvaarden, bovendien moet deze nog gevraagd worden. In deze fase van de procedure is de overdracht nog hypothetisch en kan nog niet worden uitgemaakt naar welk land verzoeker zal worden verwijderd. Hij betoogt dat het niet uitgesloten is dat hij toch naar Soedan zal worden verwijderd waar hij het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling of straf. Tevens stelt verzoeker dat, zelfs bij een overdracht naar Nederland, het nog niet zeker is dat verzoeker dan niet door Nederland zal worden teruggestuurd naar Soedan. Het is volgens verzoeker immers nog niet duidelijk onder welke bepaling van de Dublin III-Verordening de vraag tot overname of terugname zal worden gesteld. Verzoeker verwijst in dit verband naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 192 584 van 26 september 2017. Hij is van oordeel dat de verwerende partij niet dienstig kan voorhouden niet op de hoogte te zijn van de situatie in Soedan. Verzoeker verwijt de verwerende partij het gebrek aan een rigoureuus onderzoek van zijn situatie in het licht van artikel 3 van het EVRM en verwijst naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 198 409 van 23 januari 2018.

2.3.2. De verwerende partij wijst er in de nota met opmerkingen op dat de bestreden beslissing duidelijk stelt dat verzoeker in geen geval zal worden teruggestuurd naar zijn land van herkomst en dat zijn betoog dat gekoppeld is aan een terugkeer naar het land van herkomst, dan ook niet dienstig is. De verwerende partij benadrukt dat de thans bestreden beslissing enkel een titel verleent om verzoeker over te dragen aan Nederland en benadrukt dat verzoeker niet naar Soedan zal worden teruggestuurd zonder dat hieromtrent een nieuwe beslissing getroffen zal worden.

2.3.3. Verzoeker heeft blijkens het Eurodac-onderzoek een asielaanvraag ingediend in Nederland op 17 september 2017. In België heeft hij geen asielaanvraag ingediend.

Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat op 26 januari 2018 de overname werd gevraagd aan Nederland en dat de Nederlandse autoriteiten op 1 februari 2018 dit verzoek inwilligen op grond van artikel 18, eerste lid, b) van de Dublin III-Verordening. Deze bepaling stelt dat de verantwoordelijke lidstaat verplicht is een verzoeker wiens verzoek in behandeling is en die een verzoek in een andere lidstaat heeft ingediend of die zich zonder verblijfstitel ophoudt in een andere lidstaat, volgens de in de artikelen 23, 24, 25 en 29 van deze verordening bepaalde voorwaarden terug te nemen. Het tweede lid van artikel 18 van de Dublin III-Verordening bepaalt dat in alle in lid 1, onder a) en b), bedoelde omstandigheden, *quod in casu*, de verantwoordelijke lidstaat het verzoek om internationale bescherming behandelt of de behandeling van het verzoek afrondt. Hieruit blijkt dus dat Nederland verplicht is om verzoekers asielaanvraag te behandelen of af te ronden.

2.3.4. Ter terechtzitting wordt de vraag gesteld naar het belang dat verzoeker nog heeft bij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing, nu de overname aan Nederland is gevraagd en de Nederlandse autoriteiten deze vraag hebben ingewilligd. Verzoeker stelt dat hij geen belang meer heeft.

Dit volstaat om de vordering te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend achttien door:

Mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET